

U
Ett konspiratoriskt
nutidsäventyr
Text: Niklas Hallgren
Bilder: Mats Andersson
och Joel Bellander

ETT annat fall för...

Detta äventyr utspelas i nutid, i Stockholm. Rollpersonerna är alla poliser och detta kräver en del av både SL och spelare. Spelaren måste kunna beskriva olika situationer trovärdigt och spelarna måste i sin tur kunna agera både med tanke på dagens samhälle och de lagar och regler som styr.

Rollpersonerna kommer att märka att en enkel mordutredning är mer komplicerad än den först verkar och att vissa individer vill få dem att välja den enkla vägen. Under ytan hos respekterade personer döljer sig dunkla motiv och rollpersonerna dras in i en härva av hat, pengar och maktmissbruk.

Detta är en fristående fortsättning av äventyret Ett fall för... publicerad i Runan #20.

Resumé av Ett fall för...

Förra året ställdes mycket på ända hos Norrmalmspolisen nären skandal hörsammades av pressen. En utredningsgrupp som leddes av

Johan Grünwedel skulle undersöka ett mord med bestialiska förtecken. Vad ingen visste då var att det var gruppens chef själv som mördat offret, och än idag är detta okänt för allmänheten.

Undersökningarna förra året innefattade även en internutredare vid namn Lina Bolinder. Hon skulle finna bindande bevis mot den allmänt kände korrumperade utredaren Göran Henningsson. Denne totalt osympatiska individ blev lurad av Grünwedel och anklagad för det vidriga mordet. I ett sista desperat försök att undkomma bröt en eldstrid ut och detta fick förödande konsekvenser. Erik Nilsson, en annan i polisgruppen, kastade sig framför Lina Bolinder och tog kulan ämnad för henne. Förvånad stirrade Göran på denna hjältemodiga, fast i hans ögon idiotiska, yngling och väntade med att skjuta den obehäpnade Lina. De sekunder detta tog i anspråk räckte för att den intrusande Johan Grünwedel skulle hinna skjuta honom.

Johan är en god skytt och skulle enkelt kunna oskadliggöra Göran utan att döda honom. Att döda gav

honom dock ett perfekt alibi för det mord de faktiskt utredde.

Pressen uppmärksammade dödsfallet, inte av den anledningen att en polis dödades en annan, utan snarare för att en polis varit skyldig till ett oerhört vidrigt mord. I veckor blossade rubriker upp, Johan Grünwedel hyllades som en hjälte, medan Göran Henningssons liv plockades i bitar och fördes fram i ljuset.

Idag har Lina slutat hos polisen och arbetar i Frankrike på IBM. Erik avled efter en veckas koma på Karolinska sjukhuset i Stockholm. Göran Henningsson avled direkt på plats efter svåra skottskador. Johan Grünwedel och Uno Qvist arbetar fortfarande i samma grupp och har båda fått mycket beröm för sina insatser...

Nutid

Den officiella versionen är att den sjunde juni i år blev 37-åriga Henrik Johansson mördad utanför en gård sydväst om Arlanda. Mannen hade sedan flera månader haft ett sexuellt förhållande med den 35-åriga Åsa Fredriksson. Olof Fre-

driksson, ägaren av bondgården på vilken mordet begicks, hade sedan en tid vetat om detta förhållande.

Polisen larmades, antagligen av gärningsmannen själv, och kunde en halvtimme senare ta honom i förvar på goda grunder misstänkt för dödsdådskjutningen.

Det intressanta med fallet var att brottsplatsundersökning, obduktion och förhör med den misstänkta gav olika versioner av vad som hänt. Något stämde inte helt enkelt, och vad som bara torde vara en svartsjukehistoria verkar snarare utvecklas till något större.

Det riktiga händelseförloppet

Vad som verkligen hände denna olyckliga dag var att inte en människa, utan två mördades. Olof Fredriksson är en högst osympatisk man, men han är ingen mördare. Han är oskyldig till dödsdådet, men indirekt faktiskt medskyldig. Han har tillåtit en mindre fraktion av Svensk Befrielsefront att ha skjutövningar på hans marker.

Detta kan göras totalt ostört i en mindre sänka i den ås som löper nordost genom Olofs marker. Un-

der lördagen, av en slump samtidigt som Olof ämnar mördra Henrik Johansson begås ett annat mord just i dessa marker.

Tommy Johansson, en av polisen känd nazist och våldsvärkare, har börjat samarbeta med SÄPO för att slippa straff. Det hela är ett lagbrott från SÄPO:s sida, men å andra sidan något de är villiga att acceptera i jakten på de riktigt stora och fula fiskarna. Tommy har kontinuerligt delgivit information om kommande rån och andra brott, men detta har också ökat insikten hos toppskiktet inom Svensk befrielsefront att det finns en informatör inom de egna leden. Undersökningar fastställer efter några veckor att det är Tommy som är den skyldiga, och panik utbryter i organisationen. Med tanke på vad man planerar vore det katastrofalt om polisen fått vetskap om detta. Man kallar tjallaren till övningsplatsen, på vilken han ännu inte befunnit sig, och ämnar där förhöra honom. Redan under bilfärden fattar Tommy att något inte är som det ska och hans farhågor besannas när han möts av beväpnade män. Han försöker fly från plat-

sen men den svårframkomliga traktortigen är blockerad av en förföljande bil. Springandes för sitt liv försöker han samtidigt slå numret till sin kontakt på SÄPO, men detta kostar honom dyrbara sekunder och förföljarna hinner tillslut ikapp honom. Han slås för sitt liv och kommer undan, men förföljarna öppnar då eld. Tommy kämpar sig upp för branten och upp mot åsens höjd när han slutligen känner att benen inte lyder honom. Framför honom kan han se sitt eget blod färga marken röd...

En AK-4:s maxräckvidd är 4,3 km, och absurt nog blir en av de kulor som missar Tommy den som dödar Henrik. Kulor ämnade för att tysta ned vad som komma skall, blir ironiskt nog vad som öppnar pandoras ask för utredningsgruppen.

Det hela kompliceras genom att chefen Jansson pressas av SÄPO, som i sin tur pressas av en utländsk underrättelseorganisation kallad CIA. Detta är inte känt och SÄPO ämnar inte berätta det frivilligt.

Jansson vill att utredningen skall gå snabbt och smärtfritt och struntar i om Olof Fredriksson är skyl-

dig eller ej. Jansson har tillgång till det mesta på polisstationen med tanke på att han är chef över den. Detta innebär att om gruppen upptäcker, vilket de förhoppningsvis gör, att Olof är oskyldig, kommer Jansson se till att nya "bevis" kommer fram. Tex. att Olofs gevär blivit avfyrat.

De bakomliggande faktorerna

I Ryssland har en ny politisk era startats i och med Putins tillträde som president. En hårdare rysk hållning mot omvärlden har resulterat i att mängder av underrättelseorganisationer världen över exploderat i ny aktivitet. CIA leder givetvis denna kapplöpning om information och har nu sett sin chans att utnyttja Sveriges säkerhetspolis att gå deras smutsiga ärenden. Det hela sanktioneras genom informationsutbyte, men CIA håller SÄPO i strama tyglar och man behöver inte vara ett geni för att inse att det är den amerikanska underrättelsetjänsten som tjänar mest på detta mer eller mindre frivilliga samarbete.

Den 17:e juni kommer en handelsdelegation från Ryssland bestående av åtta personer på officiellt besök till Sverige för att främja handel mellan länderna. I denna samling av människor från olika utskott och företag från Ryssland finns även två högt uppsatta män inom den ryska maffian. De två är inte bara kriminella utan har även alltför stora inflytanden i den ryska armén – således vill CIA se dem oskadliggjorda. Tiden för våta jobb är inte förbi inom CIA, men det är alltid enklare att städa framför den egna dörren i fall man lejer någon annan att göra arbetet.

SÄPO har länge spanat på Svensk Befrielsefront och tillslut kommit

planerna att döda de ryska delegaterna på spåren. Detta utnyttjas av CIA, som mer eller mindre tvingar SÄPO att låta den nazistiska organisationen utföra terror-dådet. Efter händelsen inträffat kan SÄPO i lugn och ro gripa alla inblandade och hyllas som hjältar.

Tyvärr är Svensk Befrielsefront inte så nogräknade, utan man ämnar döda alla delegater för att starta en konflikt mellan Sverige och Ryssland. Detta för att främja sina egna absurda syften...

När så ett mord sker och spåren börjar leda till organisationen måste SÄPO pressa chefen Jansson att se till att utredningen avslutas snarast möjligt...

Tips till SL

Vanligtvis gör aldrig spelarna som spelledaren har förutsatt. För att detta inte ska sätta käppar i hjulet under äventyrets gång är scenariot uppbyggt av icke-kronologiska händelser. Detta innebär att du som SL inte har en tidsplan att följa slaviskt, utan kan anpassa äventyret efter vad spelarna företar sig.

Klimax i slutet av äventyret anpassas givetvis också efter detta, vilket gör att rollpersonerna får vara med om upplösningen.

Det sämsta som kan hända under ett äventyr är att spelledaren följer ett tidsschema till punkt och pricka och inte tar hänsyn till vad det egentligen handlar om – rollspelande. Karaktärstolkande tar en hel del tid i anspråk, men som SL bör du premiära detta och se till att spelarna får vara med om... just det, ett äventyr.

Så, för att det ska bli en så bra spelupplevelse som möjligt, är det också viktigt att du läser igenom äventyret noga.

Polisundersökningen kommer hamma i en återvändsgränd efter annan när rollpersonerna söker ef-

ter motiv och bindande bevis mot Olof Fredriksson. Detta kommer förmodligen att ta lång tid, vilket alla grundliga utredningar gör, och till slut resultera i spelarnas tristess. När man är redo att ge upp, och Olof är på väg att släppas, börjar dock plötsligt nya suspekta "bevis" dyka upp. Rollpersonerna kommer märka att någon vill sätta dit Fredriksson och när man väl börjat nysta i detta är det plötsligt ont om tid. Tristess ersätts av hets!

Brottsplatsundersökningen

Gården ligger sydväst om Arlanda och omges av fält, men hundra meter från bostadshuset finns en mindre skogsbevuxen kulle. Här har man säkrat klara spår efter en skytt. Fibrer och vapenfett på platsen binder Olof Fredriksson dit. Från kullen har man en ypperlig uppsikt över gårdens framsida, där offret också blev nedskjuten.

Man har dock inte funnit någon tomhylla, och vapenteknikerna som undersökt Fredrikssons jaktgevär kan inte finna att det överhuvudtaget avfyrats.

Obduktionen

Kulan hade tagit bakom vänster öra och nyttjat örongången för att tränga in i hjärnan. Allt tydde på att det var ett proffs bakom detta mord eftersom krutladdningen antagligen var minimerad. Detta innebar att kulan hade tillräcklig kraft för att tränga in i skallen, men inte energi nog att slå igenom. Kulan hade således studsat ett flertal gånger inne i skallen vilket resulterat i offrets omedelbara död.

Att ge sig på ett sådant tillvägagångssätt tydde på att förövaren var en professionell mördare.

Förhöret

Olof Fredriksson medgav omedelbart att han ämnat mörda Henrik Johansson, men nekade till brottet som hade begåtts. Timmar av förhör fick inte mannen att ändra uppfattning, förhørsledaren valde då att fråga om annat för att sedan återkomma till ämnet.

Olof hade således upptäckt fruns romans med offret för en tid sedan. Då han arbetade som bonde var han sällan, eller snarare aldrig, hemma för någon kvalitativ tid med sin fru. Hennes svek hade väckt ett omslutligt hat inom honom och han ville att hon skulle se när han dödade hennes älskare.

Förhören verkade inte leda någonsans. Även om mannen var chockad över händelserna verkade han glädjas över vad som hänt. Vidare upprepade han ideligen att han aldrig avfyrat sitt gevär, för vilket han också hade en vapenlicens för.

Ett sista desperat försök

Denna motsägelsefulla historia hade pågått under tre dagar när polisledningen insåg att man var

på väg att misslyckas. Den misstänkte gärningsmannen skulle man antagligen inte ens kunna häkta, således skulle han snart vara på fri fot igen. Förhör med det viktigaste vittnet, fru Åsa Fredriksson, hade man flit skjutit på framtiden då hon chockats så svårt av händelsen att hon fortfarande befann sig på sjukhus.

I det här läget valde man att fråga närpolisens utredare och involvera en erkänt effektiv utredningsgrupp från Norrmalmspolisens.

Äventyret börjar!

Den 11:e juni samlar chefen Jansson gruppen i en minimal konferenslokal. Här informeras poliserna om de händelser som skett, utredningens fortskridande samt de problem utredningen står inför. Jansson är inte en erkänt god talare utan är kortfattad och koncis. Genomgången tar bara några minuter och efter detta vill rollpersonernas chef att de genast skall bege sig till Löwenströmska sjukhuset. Där skall de förhöra Åsa Fredriksson, eftersom utredningen står och faller med vad detta vittne har att säga. Efter det är det åter Johan Grünwedel som beslutar vad som skall göras.

Jansson vill se resultat snabbt och meddelar innan han stiger ur rummet att han förväntar sig regelbundna genomgångar de kommande morgnarna.

Förhör med Åsa Fredriksson

Vittnet har nu legat flera dagar tyst på sjukhuset, men kanske kan Johannas erfarenhet i sådana här fall lösa det hela?

Åsa Fredriksson berättar en sorglig historia om en kall, arbetsam man, som hellre arbetar än spenderar tid med henne. Åratal av olycka leder till djupa depressioner,

och när så en dag försäljaren Henrik Johansson dyker upp verkar allt bli bra. En relation mellan de två utvecklas till ett passionerat hemligt förhållande. Det pågår i månader innan Henrik mördas framför hennes ögon.

Av mordet kan hon inte förtälja mycket. Hon hade över telefon avtalat att hennes älskare skulle komma och fika en snabbis, för att sedan köra med henne och shoppa. Henrik hade precis kommit till gården i sin bil, och hon gick ut för att möta honom med en kram. Han hade stannat och tittat leende på henne, med huvudet sådär på sned, som en liten hundvalp. Han hade givit henne komplimanger över hennes nya friäyr, och sedan hade han bara fallit ihop. Hon hade inte kunnat höra någon avlossa skottet eftersom ett passagerarflygplan precis passerat med tillhörande buller. Åsa förstod inte förrän efter en stund att Henrik var död. Han reste sig inte upp igen...

Vid det här laget snyftar kvinnan och gråter så mycket att det inte går att uppfatta vad hon säger. Förhöret får antagligen fortsätta senare.

Förhör med Olof Fredriksson

Mannen är inte så självgod som de historier poliserna hört om honom. Han visar sig vara en allvarsam karl, säkerligen hårt arbetande med tanke på hans slitna utseende.

Han meddelar kort att han är oskyldig till dådet och att det är befängat att sätta honom i fängelse för något han ämnat göra men nu inte kan göra...

Om man envisas, vilket rollpersonerna säkerligen gör, kommer han att repetera vad han tidigare sagt.

Ännu en titt på brottsplatsen

I ett klart och varmt väder kommer rollpersonerna till gården. (karta 1) Två kriminaltekniker är på plats sedan två dagar tillbaka. Israëlsson och Holgersson är välkända för sin expertis och ökända för sina usla skämt och torra humor.

De är i full färd med att undersöka husets källare, där Olofs ammunition och vapen finns. Eftersom han har utrustning för att ladda egen ammunition här är denna plats av osedvanligt hög betydelse för utredningen meddelar teknikererna.

Rollpersonerna tillåts besöka de andra delarna av huset, men alltså inte källaren. Intrycket man får av huset är prydligt och välstädat. Kvinnan i huset kan således inte haft mycket till fritid. På ovanvåningen finner man dock ett rum som skiljer sig från resten av husets stil. I mitten av det ca tio kvadratmeter stora rummet finns ett sterilt skrivbord och på detta en bildskärm med tillhörande dator. Bakom bildskärmen finns en router och ett ISDN-modem. I en hurts av plåt finns pärmar och papper rörande en e-handelsbutik kallad Nordic Garden som Åsa verkar äga. Hon säljer således plantor från växthusen via postorder.

I övrigt tycks inte huset eller området kring brottsplatsen kunna ge något av intresse.

Om rollpersonerna fortsätter att leta eller begär sig ut på markerna får du nu som SL improvisera och nyttja kartan...

Offrets hem och förehavanden

Henrik Johansson arbetade på Wasa-försäkringar som försäljningsledare över sektion mitt. Ett arbete som innebar många resor och

Henrik Johansson

av hans fru Lisas redogörelse att döma var han sällan hemma. Hans chef Åke Djoos kan inte annat säga än att Henrik var en hängiven och duktig säljare, som mycket riktigt oftast befann sig ute på fältet.

Han bodde med sin fru Lisa och deras son Albert i Södertälje och ett besök på plats visar en fin lägenhet i ett mindre fint område. Frun är djupt deprimerad över händelsen, dels för att hennes man är död och dels för att hon nu fått reda på att han varit otrogen. En rundtur i lägenheten visar bland annat ett rum som är låst, mot lite övertalning kan rollpersonerna dock få komma in där. Lisa låser upp och visar Henriks arbetsrum. Undersöker man hans dator finner man att han haft kontakt via e-post med sammanlagt sju kvinnor – på sju olika orter. Elisabet Pålsson och Ulla Green i Göteborg, Tina Sandelin i Borås, Wilma Eriksson i Jönköping, Anna Zetterström i Norrköping, Jonna Holmgren i Västerås och slutligen då Åsa Fredriksson.

Henrik verkar ha haft en kvinna i varje hamn...

Nu kommer rollpersonerna antagligen haka till. Undersökningar och utfrågningar, vilka alla tar en hel del tid, av dessa kvinnor bevisar att Henrik haft förhållanden med dem. Går man steget längre och söker en gärningsman bland de äkta männen i dramat kommer man snart att finna en intressant detalj. Ronny Holmgren, gift med Jonna Holmgren i Västerås, är yrkesofficer för Kustjägarna. Han har en synnerligen intressant ställning där: prickskytteinstruktör ... (detta är dock bara ett stort sidospår och slutligen visar det sig att mannen har alibi för tidpunkten för mordet)

Nya besked från rättsläkaren

Obducent Karl Herrelund verkar vara ivrig i telefonen när han talar med valfri rollperson. Han nämner att infallsvinkeln för kulan inte stämmer med den position som Olof Fredriksson befunnit sig på. Han kunde således inte ha befunnit sig där om han avlossat den dödande kulan. En kalkylering gör gällande att kulans bana legat un-

gefär femtio meter ovanför Olofs position. Men han vill visa gruppen sina resultat under ett möte lite senare...

När så rollpersonerna befinner sig i den angivna lokalen och väntar på Karl Herrelund kan de höra springande steg i korridoren utanför. En inte alltför glad rättsläkare kommer någon sekund senare in i rummet och utbrister "sabotage!". Han formligen spyrr galla över det faktum att hans dator med alla filer tycks ha blivit formaterad och att papperskopiorna försvunnit. Alla hans nya beräkningar är borta! Det skulle inte vara något problem att än en gång göra en grundlig undersökning av offrets kropp, om det inte vore för det faktum att Henrik Johanssons kropp nyligen blivit kremerad.

Således kan Karl inte lägga fram sina nya teorier.

Vad har hänt? Jansson har tillgång till det mesta i byggnaden och under ett obehagligt ögonblick har han raderat rättsläkarens dator, stulit hans pappersdokument och slutligen skickat en begäran om kremering... i Herrelunds namn.

Om rollpersonerna letar efter banden till övervakningskamerorna kommer de att upptäcka att de har försvunnit på något mystiskt sätt.

Vapnet binder gärningsmannen

En tekniker ringer valfri rollperson och meddelar helt sonika att man tidigare måste tagit fel. Olof Fredrikssons gevär har blivit avfyrat...

De övervakningsband som kameror spelat in över detta förlopp har konstigt nog försvunnit även de.

Kvinnan ändrar sin redogörelse

Valfri rollperson får ett telefonsamtal från Löwenströmska sjukhuset och Åsa Fredriksson. Hon meddelar att hon nu mår mycket bättre och skulle vilja prata med poliserna igen. Allt tycks ha klarnat nu...

På plats kommer rollpersonerna att märka att historien inte riktigt stämmer med den tidigare. Nu kommer plötsligt Åsa ihåg att hon uppfattade en blix från kullen hundra meter från platsen i samma stund som hon hörde ett skott avlossas. Hon vände blicken ditåt och såg sin man resa sig med ett ryckande gevär. Efter detta upptäckte hon att Henrik låg död på marken...

Nu stinker det antagligen i rollpersonernas tycke. Åsa vidhåller dock vid sin nya berättelse. Om rollpersonerna hotar med att tvinga henne vittna under ed ser hon plågad ut när hon svarar att hon givetvis skulle berätta samma sak under ed.

Den misstänkte börjar samarbeta

När Olof förstår att alla bevis börjar peka mot honom och att till och med hans fru pekar ut honom som mördare är han plötsligt villig att prata.

Olof visste om att sin frus älskare skulle komma till gården vid tvåtiden, eftersom han tjuvlyssnat på ett av hennes telefonsamtal. Han skulle jaga rådjur på markerna, eftersom djuren traskat in i fruktträdgårdarna och gått hårt åt träden där. Detta var i alla fall vad han sade till sin fru innan han lämnade huset tidigt på morgonen. Han begav sig till den skogsbeklädda kullen hundra meter från huset där han gjorde det bekvämt för sig. Liggunderlag, varmt kaffe i termos och geväret laddat och klart. När han så såg Henriks bil åka upp mot

huset fattade han sitt gevär och nyttjade kikarsiktet för att se vad som försegick på gårdsplanen hundra meter bort. Hans ilska hade stigit när han såg sin fru komma ut för att möta mannen, och de leende pratade med varandra. Han siktede på mannens bröst och förde pekfingeret mot avtryckaren, men i samma stund uppfattade han ett vinande ljud strax ovanför sitt huvud. Han tittade upp men kunde inte se något som kunde orsakat detta ljud. När han åter studerade mannen han hatade över allt annat i sitt kikarsikte märkte han till sin förvåning att denne låg på marken. Han kunde se sin fru i desperata försök att få liv i honom.

Olof tar en kort paus och tittar på rollpersonerna innan han fortsätter. "Ni förstår, jag är inte mördaren eftersom jag aldrig avlossade skottet. Jag tror att det var den dödande kulan jag hörde vina förbi mig."

Vid det här läget tystnar Olof. Han inser att han inte kan säga mer eftersom han just nu förstår att kulan måste kommit från nazisternas övningsplats. Olof Fredriksson är mer rädd för vad fanatiker inom Svensk Befrielsefront kan tänkas göra med honom om han avslöjar övningsfältet än vad dessa poliser kan göra.

Om man pressar honom kommer han dock efter ett tag avslöja platsen och sin egna teori, men denna historia är vinklad och förtäljer att han mer eller mindre tvingats att samarbeta med nazisterna.

Övningsfältet

En traktorstig leder från den asfalterade vägen som löper mot Olof Fredrikssons gård in i skogen. Efter ett par hundra meter blir den oframkomlig och mynnar ut i en mindre glänta. Man befinner sig nu i en sänka i den ås som löper nord-

ost genom Olofs marker. På träd finner man inristade runor och fläckar av paintballkulor, men längre bort kan man även finna tomhylsor i kalibern 7.62 samt sönderskjutna pappfigurer. En rundtur på området bekräftar Olofs berättelse och klättrar man uppför de branta slutningarna och tar sig förbi snårskogen ut på åsens högsta punkt kan man i fjärran, bakom en mindre kulle, se Olofs gård.

Just på denna plats finner man även kulhål genom trädstammarna som pekar otvetydigt mot gården... På väg tillbaka till bilarna upptäcker rollpersonerna en jordhög, misstänkt lik en grav.

Graven

Mycket riktigt är det en grav, nyligen grävd och tekniker och rättsläkare kommer bekräfta offrets identitet: Tommy Johansson. Undersökningar visar att han är en känd nazist och våldsvärkare, men som det ser ut nu är den karriären över...

Vidare undersökningar av denna plats kommer påvisa att offret bragts av livet vid den högsta platsen på åsen, eftersom man funnit blod och vävnadsrester inträngt i trädstammar där. DNA-tester visar att proverna matchar Tommy...

Men vad händer nu? Ännu ett mord bara fyra kilometer från det första. Hänger de ihop? Vad gör man nu?

Gissningsvis kommer rollpersonerna, med tanke på att allt pekar på att någon försöker sätta dit Olof Fredriksson, sätt klorna i detta nya material i hopp om att finna en ny lösning på det första mordet. Adressen till Tommy Johanssons lägenhet är enkel att få fram och det är troligt att poliserna beger sig dit för att undersöka den.

Det nya offrets lägenhet

I Sollentuna, norr om Stockholm i ett mindre välbärgat område, Malmvägen för att vara exakt, ligger Tommy Johanssons lägenhet. Väl på plats visar det sig att det varit inbrott där. Det mesta av värde, om det nu funnits något sådant, är stulet och lägenheten är vandaliserad. Noggrannare undersökningar visar spår efter vapenfett i en garderob, och inte helt oväntat kan man gissa sig till att Tommy haft vapen hemma. I en papperskorg kan man finna ett tidningsurklipp av en artikel om det stundande statsbesöket från Ryssland. "... den 17:e juni kommer en handelsdelegation från Ryssland på officiellt besök till Sverige för att främja handel mellan länderna..." Med en bläckpenna har någon ritat ett hakkors över texten.

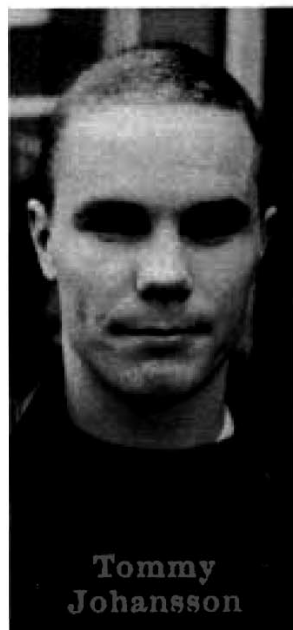
Ett klassiskt uppslag, ett tips från SL, men denna gång är det lite knepigare för rollpersonerna att förstå riktigt vad som kan komma att hända. Rollpersonerna kan ju givetvis gissa sig till att ett dåd med nazistiska förtecken är på väg att ske, och att den ryska delegationen är i riskzonen. Väljer man att delge denna information till den enhet som har hand om säkerheten under besöket kommer man få reda på att SÄPO tagit över. Alla ärenden gällande statsbesöket hänvisas numera till säkerhetspolisen. Hos denna verkar man dock inte intresserad av den information rollpersonerna har att ge... Vill man att chefen Jansson ska ta kontakt med SÄPO och utöva lite auktoritära metoder för att få dem att förstå allvaret kommer chefen inte gå med på det. "...koncentrera er på fallet och stäng av er paranoia..."

Kopplingen

Det visar sig att teknikerna på övningsfältet funnit Tommy Johanssons mobiltelefon på marken. Otroligt nog tycks nazisterna inte lyckats hitta den och plötsligt finns ett paket på valfri rollpersons bord med den fullt fungerande mobiltelefonen.

Här finns bland annat röstbrevlådan, tio senaste numren som slagits eller mottagits och dessutom Tommys alla lagrade telefonnummer.

Vid undersökning visar det sig att Tommy haft kontakt med en Ludwig Ståhl hos säkerhetspolisen. Övriga telefonnummer går till allehanda personer inom Svensk Befrielsefront och att kartlägga dessa personer är ädelt men extremt tidsödande. Om rollpersonerna däremot väljer att kontrollera Tommys kontakt på SÄPO,

Ludwig Ståhl, kommer de märka att personen ifråga starkt ogillar deras frågor. Han är direkt ovillig att lämna någon som helst information kring hans kontakter med Tommy. Skulle man nämna det ryska statsbesöket märker rollpersonerna snabbt att mannen blir nervös och rädd. Nu kan det vara dags att bevaka SÄPO-mannen, som blivit tillräckligt rädd för att begå misstag.

Inom en snar framtid tar Ludwig kontakt med sin chef och under sena kvällen ute på Djurgården i Stockholm kan rollpersonerna se tre män promenera samtidigt som de tycks föra en livlig diskussion. De två okända männen är Robert Östhammar, Ludwigs gruppchef och George Collins, just nu CIA:s rådgivare på plats. Om rollpersonerna kan identifiera Collins finns plötsligt ett oantat samröre med CIA i bilden. Fortfarande vet man inte mer än tidigare, mer än att det som började som ett enkelt mordfall nu ser ut att ligga på en internationell nivå.

När rollpersonerna bevakar intrigmakarnas promenad på avstånd kan de inte höra vad som sägs, men de kan se att Ludwig ser mycket rädd ut. När mötet är över går varje man åt sitt eget håll, och gruppen splittras. Collins åker snabbt från platsen i en BMW och strax därefter åker Östhammar i sin Saab.

Rollpersonerna bör upptäcka en joggare som snabbt närmar sig Ståhl när denne öppnar bildörren för att sätta sig i bilen. Innan någon hinna reagera tar joggaren ett resolut grepp om SÄPO-mannen och injicerar något i halsen med en spruta. Joggaren försvinner efter detta mycket snabbt från platsen i den skyddande skogen och mörkret.

När rollpersonerna kommer fram till platsen är Ludwig Ståhl döende. Han kämpar efter andan och har sjunkit ihop skakande. Mannen ser inte rädd ut, snarare glad över att hans oro äntligen kan ta slut. Han greppar desperat tag i närmaste rollperson och flämtar fram följande ord:

"Ni måste stoppa dem... innan alla dör... Collins låter oss göra hans smutsjobb, men till vilket pris? Å, gud förlåt mig... låt inte Jansson stoppa er. ni måste... till Strindbergs. Ni måste..."

Mannens blick blir glansartad och tycks stirra ut i tomma intet

Vad gör rollpersonerna nu? Vart kan de vända sig?

Janssons inblandning

Om rollpersonerna konfronterar Jansson med det faktum att han gjort sig skyldig till ett flertal brott när han hindrat rättvisans gång kommer han först verka förargad över dessa falska anklagelser. När han märker att rollpersonerna inte tycks ge sig blir han tyst och fundersam. Hur ska han ta sig ur denna härva? Egentligen är Jansson polishedern personifierad, men spelskulder uppmärksammade av säkerhetspolisen har gett dem en bra hållhake. Jansson har helt enkelt fått spela med i deras smutsiga spel, men än är det kanske inte för sent att ställa allt till rätta?

Som SL får du nu avgöra vad chefen tar sig till, beroende på hur rollpersonerna agerat. Om Jansson anser sig ha en chans att förklara och återvinna deras förtroende ämnar han hjälpa dem att stoppa terror-dådet, men om spelarna kör den hårda linjen och passar på att ge igen för gammal ost kommer han däremot att försöka finna en annan utväg.

Om spelarna får med sig Jansson blir det betydligt lättare att ta hand om och gripa nazisterna innan de kan utföra terrordådet. Skulle däremot Jansson inte samarbeta har de en hektisk natt framför sig, eftersom nästa dag är det givetvis dags för statsbesöket.

Nu kan alltså äventyret ta flera olika vändningar; Om spelarna inte fått med sig Jansson och av någon obskyr anledning prioriterar gripandet av sin egen chef kommer de att spilla dyrbar tid. Således kommer det bli svårt, men inte omöjligt, att avstyra katastrofen nästa dag.

Oberoende av Janssons förehåanden kan rollpersonerna antingen gripa nazisterna innan statsbesöket, eller anser de sig kanske kapabla att stoppa terroristerna under själva besöket...

Gripandet

Rollpersonerna kan snabbt kartlägga vilka de personer som är med i Svensk Befrielsefront är genom de telefonnummer som fanns lagrade i Tommys mobiltelefon. Men hur går man vidare med själva gripandet? Sammanlagt finns fem misstänkta personer och alla dessa finns just vid detta tillfälle i en övergiven stuga i skogarna nordöst om Kungsängen. Tillslag efter tillslag i medlemmarnas lägenheter kommer bara resultera i tidsbrist och frustration. Men så när allt är hopplöst och spelarna redo att ge upp kan du som SL låta valfri rollperson hitta en bunt fotografier. Dessa föreställer nazistgruppens stuga ute i vildmarken med de misstänkta poseras med vapen framför denna. För att ytterligare ge rollpersonerna en chans finns det skrivna kommentarer på baksidorna av korten, bland annat en text som beskriver kortet som; "...vårt huvudkvarter i Kungsängen.

Förberedelser i Tegnérlund

Kent visar stolt upp sin nya bajonett..."

Vidare efterforskningar kommer leda rollpersonerna till en adress ute i vildmarken, nära T1/Fo44:s övningsområde i Kungsläningen. Valet av lokal är rätt smart, eftersom det är väldigt få människor som rör sig i dessa avkrokar.

Rollpersonerna kommer antagligen själva vilja gripa de misstänkta och du som spelledare får avgöra vad situationen resulterar i. Visar poliserna auktoritet och har kontroll över situationen, samt agerar snabbt och effektivt kommer de fem personerna att ge sig utan strid. Klantar sig rollpersonerna eller om du som SL vill införa lite action kommer de misstänkta att försvara sig och försöka undkomma. Mer information kring gruppens beväpning och beteende finns under rubriken Svensk Befrielsefront.

Statsbesöket

Om rollpersonerna redan gripit eller på annat sätt satt förbarna ur spel kommer statsbesöket att förlöpa utan intermezzon. Skulle rollpersonerna däremot sysslat med annat eller valt att ta gärningsmännen på bar gärning finns det mycket att begrunda.

Vet man var attentatet kommer äga rum? Lyckades man tolka Ståhl's sista ord där han nämner restaurangen Strindbergs? Vet man inte var attentatet kommer äga rum är chanserna för rollpersonerna att hinna ingripa minimala...

Restaurangen ligger på Tegnérgatan inne i centrala Stockholm och att skydda någon i detta myller av folk är svårt, ännu svårare när det handlar om åtta personer. Svårare kommer det att bli, eftersom SÄPO officiellt har ansvaret för säkerheten och kommer göra allt i sin makt för att hindra rollpersonerna från att lägga sig i.

Som spelledare får du improvisera händelseförloppet. Gärningsmännens plan är att två personer, lokaliserade i Tegnérunden, skall avlossa var sitt pansarskott mot diplomaternas bilar för att sedan snabbt försvinna från platsen utan vapen. De övriga tre skall hastigt efter detta stanna i en stulen bil bredvid platsen och kasta två handgranater mot de överlevande, samt öppna eld mot eventuella hot med sina AK-4or. Efter detta ämnar de fly via Sveavägen norrut...

SÄPO har redan prickskyttar placerade på hustaken och är redo för attacken, men ämnar inte lägga sig i attentatet. Först när gärningsmännen utfört dådet kommer prickskyttarna öppna eld.

Om strid utbryter mellan rollpersonerna och gärningsmännen har SÄPO order om att "... se till att inga hinder föreligger för att attentatet utförs..." Vilket bokstavligen betyder att rollpersonerna är i klart underläge. Efterverkningarna av en sådan affär, särskilt i ett land som Sverige, kommer skapa oerhörda rubriker.

Rollpersonerna har ju inga konkreta bevis på att säkerhetspolisen ville att nazistorganisationen skulle få genomföra attentatet. Således står ord mot ord och rollpersonerna kommer finna sig i mitten av en rättslig process med otrevliga följder.

Slutet

Om rollpersonerna gripit gärningsmännen innan de hunnit utföra sitt attentat kommer de ha räddat handelsdelegationen och dessutom stoppat en våldsam och kriminell grupp från att fortsätta verka i samhället.

Det mord de först utredde kommer avslutas som ouppklarat eftersom ingen åklagare kan bevisa vem av de fem nazisterna som av-

lossade kulan som blev Henriks död. De kan inte heller finna bindande bevis för mordet på Tommy Johansson.

Chefen Jansson kommer att självamt säga upp sig från sitt arbete och beroende på om han hjälpt till under utredningens sista del eller inte antingen frias från ansvar eller åtalas för bland annat förhindrande av rättvisan.

Efterord

Så slutet gott allting gott? Hur man än vänder och vrider på saker och ting har rollpersonerna onekligen

räddat dagen. Man kanske inte lyckades lösa, eller i alla fall fälla någon för, det första mordet, men man har räddat åtskilliga människoliv. Sveriges relationer med Ryssland kommer inte att ha skadats och det faktum att de två män i handelsdelegationen som är medlemmar i den ryska maffian kan fortsätta verka påverkar inte samhället nämnvärt. Rollpersonerna har dock fått två mäktiga fiender; säkerhetspolisen och CIA och om du som spelledare vill ha möjliga uppslag till fortsatt spelande finner du förhoppningsvis några här.

Restaurangen efter attentatet

Ponera att CIA oroas över utvecklingen och vill tysta ner saker och ting. Spåren får inte leda till dem! Således ligger SÄPO-ansvarige Robert Östhammar illa till. Han kommer diskret att mördas, kanske genom en klassisk bilolycka? Men nu återstår bara rollpersonerna. Gissningsvis kommer ett attentat misslyckas och en katt och rått lek tar vid...

Tänk er att resterande medlemmar ur Svensk Befrielsefront vill hämnas och nu siktar in sig på rollpersonerna. Säkerhetspolisen kommer säkerligen redan ha vetenskap om det förestående, men väljer kanske att se mellan fingrarna för att städa upp?

Svensk Befrielsefront

Denna organisation är hårt sammanknuten och består av ett tiotal personer i Stockholmsregionen. Alla medlemmar är fanatiska nazister i åldrarna 18 - 27 år. Regelbundna övningar har gjort dem samspelta och deras verksamhet finansieras genom andra liknande organisationers bank- och postrån. Detta gör att det har varit svårt för polisen att spåra detta skikt, eftersom de håller sig undan uppseendeväckande kriminalitet. Detta ämnar man dock ändra på!

Flera års träning har resulterat i frustration över att inte nyttja färdigheterna. Ett annalkande statsbesök från ärkefienden Ryssland ger dem plötsligt ett mål. Deras bisarra plan är att döda alla i denna delegation för att kraftigt försämrare relationerna mellan länderna. Attentat efter attentat ska således skapa sådan oordning i Sverige att man kan ta makten med våld. Föga troligt att detta skulle fungera, men då alla medlemmar är fanatiskt tro-

ende på sin sak ser de inte det meningslösa i sin kamp.

Alla medlemmar har ordinära svenska namn och har normal kroppsbyggnad och fysik. Ingen av dem är speciellt dum, utan snarare förblindade av sin tro.

Deras beväpning är oroväckande god. Gruppen har tillgång till pistoler och automatkarbiner, handgranater och till och med två stycken pansarskott m86.

Rollpersonerna bör gripa dessa män, inte ta strid då detta antagligen kommer sluta mycket illa...

SLP eller bakgrunder till offer

Namn: Henrik Johansson

Yrke: Försäljare för Wasa-försäkringar

Dramats **startpunkt** är Henriks fränfalle. Han är av medellängd och har normal kroppsbyggnad. Utseendemässigt ser han bra ut, och undersökningar kommer visa att han ofta nyttjat detta till sin egen fördel när han varit otrogen med flera kvinnor...

Namn: Olof Fredriksson

Beskrivning: Den misstänkte för mordet på Henrik, tillika gift med Åsa som varit otrogen med offret. Olof är en bastant karl som ger ett bullrigt intryck. Han är intolerant och hatisk, men tillräckligt intelligent för att stävja det.

Namn: Åsa Fredriksson

Beskrivning: Är till en början svårt chockad över händelserna men försöker sedan hjälpa rollpersonerna. Hon är attraktiv och utstrålar i vanliga fall livsglädje och välvilja. Under utredningens gång kommer hon bli hotad av säkerhetspolisen och tvingas ljuga om händelseförloppet vid Henriks död.

Namn: Tommy Johansson

Beskrivning: En hatisk yngling som samarbetade med säkerhetspolisen enbart för egen vinnings skull, absolut inte för att han inte längre var övertygad nazist. Inte ens före hans brutala död kunde man ha kallat honom snygg, och hans atletiska kropp rimmar illa med det barnsliga ansiktet. Förövrigt blir hans mobiltelefon en av de viktigaste pusselbitarna i denna historia.

Namn: Ludwig Ståhl

Beskrivning: Är en av de säkerhetspoliserna som har hand om Svensk Befrielsefront. Han är längre än medel och går alltid iklädd korrekt kostym. Det är även denna man som pressar chefen Jansson att begå brott för att hindra utredningen från att få nys om det kommande attentatet. När han slutligen är döende väljer han att dö med gott samvete och försöker berätta så mycket han vet för rollpersonerna.

Namn: Robert Östhammar

Beskrivning: Denna äldre man är sektionschef på säkerhetspolisen och lyder mer eller mindre just nu under Collins, och därmed CIA. Han ger ett auktoritärt intryck och att låta attentatet begås oroar honom inte det minsta. Han längtar efter att få äran för gripandet av gärningsmännen, då har han ju slagit två fåglar i en smäll?

Ludvig Stål

Namn: George Collins

Beskrivning: En man i 60-årsåldern som är lika proper och kultiverad som han är bevandrad i de mer ljusskygga områdena. Han har, enligt order uppifrån, styrt SÄPO:s aktivitet rörande Svensk Befrielsefront och det attentat den gruppen planerar. Om han lyckas väntas en lika fördelaktig som välbehövad pension. Han är en skrupelfri man som inte skapar sig fiender, han snarare tar livet av dem. Här i Sverige är han dock diskret och låter underhuggare sköta grov-görat. ✕

Johan Grünwedel

Kön: Man
Ålder: 38 år
Längd: 190 cm
Vikt: 92 kg
Yrke: Polis (gruppchef/utredare)

Beskrivning

Johan är lång och ser rätt vältränad ut. Han har blå ögon, är blond, kortklippt och vidare ikläder han sig lite skäggstubb eftersom ”det ser mer manligt ut”. Grünwedel har även lätt för att anpassa sig och varierar ofta klädsel efter uppgift. Han är relativt attraktiv och bryr sig verkligen om att göra ett bra intryck.

Kunskaper och färdigheter

Brottsplatsundersökning 70%, Datorkunnande 40%, Förföra/Manipulera 60%, Köra bil 50%, Ledarskap 80%, Närkamp 80%, Pistol 60%

Tillgångar och utrustning

Bil (Saab 95) och lägenhet i Solna.
(Bär på) Pistol, handfängsel, kniv, anteckningsblock, penna, minificklampa, polislegitimation, mobiltelefon.

Bakgrundshistoria

Johan föddes i en medelklassfamilj för 36 år sedan i Dalarna. Hans föräldrar brydde sig föga om sin femte son och för att få uppmärksamhet gjorde Johan allehanda hyss. Dessa resulterade dock bara i faderns ilska och brutal aga. Johan försökte med andra metoder. Han fuskade sig igenom skolan och fick väldigt bra betyg, men inget tycktes imponera på familjen. Flera bröder hade redan karriärer som lärare eller läkare. Unge herr Grünwedel klippte av banden med familjen när han gjorde sin värnplikt i Kiruna och efter detta flyttade han till Stockholm. Väl i rikets huvudstad sökte han in till polishögskolan. Hedern glömde dock Johan så snart han blivit utexaminerad. Genom att ta mutor tjänade han bra med pengar och eftersom han var bra på att ta och ge order tog det inte lång tid innan han började klättra i karriärstegen. Med mer ansvar ökade också inkomsterna, mutor eller lön var sak samma för Johan under denna tid. Men en kväll slutade hans positiva samröre med den undre världen, en torped hade mött honom ute och börjat hota honom. Johan hade i vredesmod slagit ner mannen och fortsatt att sparka och slå tills han inte orkade mer. Vid det laget hade mannen redan avlidit och Johan insåg att han var illa ute. Han gjorde sig av med liket, men till sin fasa skulle hans grupp dagen efter utreda mordet. Grünwedel utnyttjade dock sin chefsposition och satte dit en annan korrumperad polis, nämligen Göran Henningsson. En man som Johan verkligen avskydde. Under gripandet gick allt fel och Johan sköt Göran till döds. En annan ur gruppen avled av sviterna efter att ha blivit skjuten av Göran och en tredje flyttade till Frankrike och blev civil. Så, gruppen splittrades, men sanningen kom aldrig fram. I dag försöker Johan vara hederlig och är glad över den andra chans han fått. Han arbetar tillsammans med Uno Qvist, den enda person från den tidigare gruppen. Förut kom de inte överens men med tiden som gått har de utvecklats en ärlig vänskap och arbetar mycket bra tillsammans. De har lyckats lösa flertalet fall tillsammans trots att de saknat manskap under utredningarna. Nyligen blev de dock en fullständig utredningsgrupp igen då Johanna Skogslund, Ali ben Amir och Eva Roos börjat hos dem.

Tycker om Johanna Skoglund

”En relativt attraktiv medelålders kvinna som har stor polisiär erfarenhet. Även om Johan är lite av en mansgris kan han inte annat än att bli imponerad av denna mycket kompetenta medarbetare. Johanna var tidigare förhørsledare och kompleterar gruppen. Johan gillar henne...”

Tycker om Ali ben Amir

”En ivrig grön polis, som verkligen vill göra allt rätt. Tyvärr, finns det stunder då hans ständiga frågor gör Johan irriterad. Men faktum är att Ali är en kul kille som alltid gör som man säger åt honom. Ett friskt tillskott.”

Tycker om Eva Roos

”En väldigt attraktiv ung kvinna som Johan börjat bli förälskad i. Något som aldrig skulle kunnat hända förut, men som sagt känner Johan att han fått en ny chans i livet. Eva är intelligent, hurtig och vacker och Johan skulle göra vad som helst för henne. Tyvärr innebär detta vissa svårigheter för honom i hans chefsroll, men det kan det kanske vara värt?”

Tycker om Uno Qvist

”Johan skäms för det sätt han utnyttjade Uno förra året och tar vara på varje tillfälle att ställa saker till rätta. Uno är en äldre man med mycket stor erfarenhet och numera uppskattar Johan Unos kommentarer och synpunkter. Och även om de inte umgås i större utsträckning privat skulle Johan kalla gubben för sin bästa vän...”

Uno Qvist

Kön: Man
Ålder: 55 år
Längd: 176 cm
Vikt: 86 kg
Yrke: Polis (mycket erfaren utredare)

Beskrivning

Uno är en äldre man som börjat bli gråhårig. Han har en yvig mustasch och blåa ögon som knappt syns bakom de buskiga ögonbrynen. Första intrycket folk brukar få av Uno är buskig eller rufsig. Uno har ingen familj, men detta beror inte på honom som person eftersom han är både glad och positiv.

Kunskaper och färdigheter

Brottsplatsundersökning 90%, Datorkunnande 10%, Förföra/Manipulera 50%, Köra bil 60%, Närkamp 20%, Pistol 50%

Tillgångar och utrustning

Bil (nyköpt VW Beetle) och lägenhet i Tumba. (Bär på) Pistol, handfängsel, anteckningsblock, penna, polislegitimation, mobiltelefon, pipa och tobak.

Bakgrundshistoria

Uno föddes i en medelklassfamilj för 54 år sedan i Kristianstad. Hans barndom präglades av motgångar. Hans far omkom i en olycka och hans mor gifte om sig med en annan. Denna man slog ofta modern och Uno tog på sig ansvaret att ta hand om sina fyra syskon. Han gav dem den trygghet de inte fick av modern som vid det laget hade börjat dricka. Redan tidigt hade Uno bestämt sig för att bli polis vilket hans far och farfar hade varit före honom. Han ville kämpa mot orättvisor och ge andra den trygghet han saknade. Efter skolan gjorde han sin värnplikt och sedan blev han mycket riktigt polis. Uno dedikerade sitt liv åt polisyrket, men hade aldrig ambitioner att klättra i karriären - vilket av många sågs som konstigt. Många år av hårt arbete passerade innan han träffade sin fru under arbetstid och det var kärlek vid första ögonkastet. De gifte sig en vecka senare och fick snart en son, Nicklas. Åren gick och även om Uno var en tillgiven man tog arbetet allt mer av familjens tid. När Nicklas var 12 år flyttade fru och son till Danmark med fruns chef. Uno märkte detta efter ett tolvtim-mars arbetspass. På köksbordet låg en lapp: ”...vi orkar inte mer. Du bryr dig mer om ditt jobb än din egen familj...” Han blev förkrossad, historien upprepade sig själv och skrattade den arbetsamme i ansiktet. Hans arbetsinsatser blev sämre och sämre. Till slut sattes han i en polisgrupp som inte hade det bästa ryktet. Men detta var hans nya familj. Han skulle vårda den. Ta hand om den som ingen tagit hand om honom. Men ödet ville annorlunda och det visade sig att en av gruppens medlemmar var en simpel skurk! När denne Göran Henningsson skulle gripas utbröt en eldstrid som ödelade Unos förhoppningar om en ny familj. Johan Grünwedel hann skjuta brottslingen innan det hela gick för långt, men en ung polisman dog. En annan kvinnlig kollega fick nog och flyttade sedemera till Frankrike och började arbeta på IBM. Det var bara Johan och han själv kvar, men kanske var detta meningen? Johan hade alltid tidigare haft en distans och kyla gentemot sina medarbetare, men med tiden tycktes han mjukna. Numera har Uno och Grünwedel ett outalat samförstånd, en sorts absolut gemenskap och arbetet har fortgått bättre än tidigare. Nyligen tillsattes tre nya poliser i gruppen; Johanna Skogslund, Ali ben Amir och Eva Roos. Nu ser Uno det som sin uppgift att lära dessa allt han kan...

Tycker om Johan Grünwedel

”En man som Uno gärna skulle kalla sin bästa vän, även fast de sällan umgås privat. Han är en bra chef och god ledare som tar snabba och effektiva beslut. Han lyssnar på Unos synpunkter och frågar ofta om råd vid speciellt svåra situationer.”

Tycker om Johanna Skogslund

”En sagolik kvinna! Vacker, ödmjuk och intelligent och Uno skäms ibland för att han gör sig till för henne. Ingen av dem är ju något barn precis, men ändå känner han sig alltid pirrig i hennes närvaro. Hon har varit förhållsledare förut och Uno anser att hon är ett mycket bra tillskott i gruppen.”

Tycker om Ali ben Amir

”En riktigt hurtig grabb. Han är otroligt grön och oerfaren, men ivrig att lära sig. Uno gör sig alltid beredd på att besvara ungefär tre tusen frågor när Ali kommer. Killen är en frisk fläkt och det kan behövas med tanke på att Uno hellre sitter kvar i bilen än jagar skurkar till fots.”

Tycker om Eva Roos

”Lika grön och oerfaren som Ali, men inte lika frågvis. Hon har höga ambitioner, och gissningsvis kommer hon få en hel del hjälp av Johan. Uno har sett de blickar Grünwedel slänger efter denna synnerligen vackra unga dam.”

Johanna Skogslund

Kön: Kvinna
Ålder: 35 år
Längd: 178 cm
Vikt: 68 kg
Yrke: Polis (förhørsledare)

Beskrivning

Johanna är en attraktiv kvinna, även om hon ibland känner sig mullig i närheten av Eva Roos. Hennes leende kan få den bistraste att börja skratta och hon har en allmänt positiv livsåskådning. Hon klär sig ofta i korrekta dräkter, sällan eller aldrig i kjol och klänning.

Kunskaper och färdigheter

Brottsplatsundersökning 60%, Datorkunnande 60%, Förhörsmetodik 90%, Köra bil 60%, Närkamp 30%, Pistol 50%

Tillgångar och utrustning

Bil saknas - pendlar mellan jobbet och lägenheten på Södermalm.

(Bär på) Pistol, handfängsel, anteckningsblock, penna, polislegitimation, mobiltelefon, fickminne och alltid någon form av sött godis.

Bakgrundshistoria

Johanna växte upp i en välbärgad familj med en fader som var åklagare och en moder som var advokat. Hon är enda barnet och detta har präglat hennes uppväxt. Med tanke på föräldrarnas arbeten hade de sällan tid för henne, men kompenserade detta med materiella ting. Man skulle kanske tro att Johanna skulle bli introvert och blyg i allmänhet pga den missade tiden utan förebilder, men faktum är att hon aldrig har haft problem med sin sociala kompetens. Hon gick igenom skolan med utmärkta betyg och läste vidare för att, inte helt oväntat, bli advokat. Dessa studier hoppade hon dock av som ett reultat av en sen tonårsrevolt. Efter att ha arbetat med diverse restuarangjobb ansökte hon till polisskolan och kom in. Numera är Johanna förhørsledare med flera års erfarenhet och många kollegor ser upp till hennes kompetens och kunnande. Detta trivs Johanna med, men hennes yrkesval är något som föräldrarna har svårt att förstå. Trots detta har de en god kontakt. Johanna bor ensam och har valt att göra detta eftersom hon anser att hon inte har plats för något annat i sitt liv än arbetet. På senare tid har hon dock börjat känna sig ensam och känner dessutom sin biologiska klocka ticka allt fortare. Hon tänker fortsätta något år till, men sedan vill hon finna den rätta och skaffa barn. Nyligen sattes hon in i en utredningsgrupp ledd av den populära Johan Grünwedel, och hon är nöjd med detta. Gruppen arbetar snabbt och effektivt och de timmar hon kunnat sitta med pappersarbete förut är nu förbi...

Tycker om Johan Grünwedel

”En kompetent ledare och chef, som lyssnar på sina medarbetare. Johanna trivs med Johan och anser att de arbetar bra tillsammans. Ibland kan hon dock tycka att han kan vara lite kall, och tänka mer på effektivitet än offrens bästa.”

Tycker om Uno Qvist

”En trevlig man i övre medelåldern som är otroligt hjälpsam. Han besitter mycket kunskap, och är alltid villig att dela med sig av sina teorier. Dessutom verkar han intresserad av Johanna och detta får henne att känna sig yngre än någonsin.”

Tycker om Ali ben Amir

”En riktig hurtbulle som verkligen kan hitta en fråga om precis vad som helst. När han är i närheten får Johanna vara beredd på att attackeras av ungefär fem miljoner frågor om ditt och datt. Han är ju ny och grön, så det får man väl acceptera...”

Tycker om Eva Roos

”En ung tjej med höga ambitioner trots att hon är alldeles färsk i kåren. Hon har i alla fall vett att vara tyst ibland till skillnad från Ali. Man kan märka att Johan Grünwedel är intresserad av henne och det kan Johanna förstå. Kvinnan är verkligen vacker och ibland känner sig Johanna gammal i hennes närhet.”

Ali ben Amir

Kön: Man
Ålder: 25 år
Längd: 169 cm
Vikt: 73 kg
Yrke: Polis (nyutexaminerad)

Utseende & Beteende

Alis pappa kommer från Etiopien och hans mamma från Norrland, och detta har givetvis präglat hans utseende. Han är ganska mörk i hyn med bruna ögon och snaggat svart krulligt hår. Ali utstrålar styrka och attityd och är pigg och hurtig som få. Han har en vältränad kropp efter styrketräning och kampsporter. Ali är en glad typ som är nyfiken på det mesta. Det första någon kommer på att beskriva honom som är frågvis.

Kunskaper och färdigheter

Brottsplatsundersökning 50%, Datorkunnande 60%, Förföra/Manipulera 50%, Köra bil 20%, Närkamp 90%, Pistol 70%

Tillgångar och utrustning

Saknar bil - pendlar till jobbet och bor i familjens lägenhet i Blåkulla, Solna. (Bär på) Pistol, handfängsel, anteckningsblock, penna, polislegitimation, mobiltelefon, teleskopbatong, cigaretter och tändare.

Bakgrundshistoria

Ali ben Amir föddes i en fattig men lycklig familj i Stockholm. Hans far är sportfanatiker och drog med Ali redan på barnsben på allehanda sporter och evenemang. Han blev bättre och bättre i friidrott och efter skolan hade han ambitioner att komma med i landslaget och OS. Han ratades dock, antagligen på rasistiska grunder, från en plats och fann sig själv vilse. Efter detta gjorde han sin värnplikt i Boden och det år detta tog i anspråk gjorde att han definitivt inte längre var aktuell för något landslag. Vad skulle han göra nu? Ett tag arbetade han på McDonalds, men fann jobbet trist och ostimulerande. När så hans mor blev rånad och illa misshandlad tog han lagen i egna händer. Han sökte upp förövarna och misshandlade dem till den grad att de var nära att mista livet. Efter detta tvingade mer eller mindre hans fader in honom i polisskolan, eftersom han var rädd att det nu skulle börja gå utför med sonen. Ali fann dock polishögskolan mycket intressant och synnerligen stimulerande. Han slutade som en av de bästa eleverna i årskullen och började arbeta hos Norrmalmspolisen. Han är fortfarande färsk och grön, men har trots detta blivit förflyttad till en välkänd utredningsgrupp ledd av Johan Grünwedel.

Tycker om Johan Grünwedel

”En mycket duktig chef och ledare, som Ali ofta frågar om allt han kan komma på. Ali ser upp till Johan och gör alltid det han ber honom om, gärna innan Grünwedel hunnit fråga. Johan är även han vältränad och verkar träna någon form av kampsport och Ali skulle gärna sparra med honom.”

Tycker om Johanna Skogslund

”En gumma som verkar kunna det mesta och Ali frågar även henne om allt möjligt. Han kan ibland märka att hon suckar när han närmar sig, men han vet att hon gillar honom. Det är väl bara hans frågvisa natur som kan störa henne ibland.”

Tycker om Uno Qvist

”En genomhygglig gubbe som kan allt, och Ali frågar givetvis även honom om allt. Till skillnad från Johan och Johanna är Uno mer än villig att ständigt svara på frågor och komma med förslag. Ali gillar gubben.”

Tycker om Eva Roos

”En jättesnygg tjej, men hon verkar inte intresserad av Ali. Trots hans oemotståndliga charm? Nåväl, de gick i polishögskolan tillsammans och hon är ok. Våldigt ambitiös och målinriktad, men verkar ha svårt för att fråga om hon är osäker på något.”

Eva Roos

Kön: Kvinna
Ålder: 24 år
Längd: 172 cm
Vikt: 60 kg
Yrke: Polis (nyutexaminerad)

Beskrivning

Eva är vacker och utstrålar ungdomlighet. Hon kan vara lite tystlåten, men är inte särskilt blyg. Hon är ambitiös och målinriktad och många skulle kalla henne för kylig, men hon är en trevlig och rolig tjej om man lär känna henne.

Kunskaper och färdigheter

Brottsplatsundersökning 60%, Datorkunnande 60%, Förföra/Manipulera 50%, Köra bil 60%, Närkamp 50%, Pistol 50%

Tillgångar och utrustning

Bil (Ford escort) och lägenhet i Sundbyberg.
(Bär på) Pistol, handfängsel, anteckningsblock, penna, polislegitimation, mobiltelefon.

Bakgrundshistoria

Eva föddes och växte upp i Umeå i en medeklassfamilj. Fadern erbjöds snart ett bättre arbete i Stockholm och familjen flyttade ner till Sundbyberg. Eva har alltid varit målinriktad och alltid deltagit i sporter för att vinna. När föräldrarna skildes under hennes tonår bodde hon ensam kvar i lägenheten medan modern flyttade tillbaka till Umeå. Numera har hon bara kontakt med sin far. Eva nådde till slut åldern då det är dags att välja vad man vill göra här i livet och hon kände sig aldrig osäker. Hon ville redan som barn bli polis och efter att ha blivit antagen på polisghögskolan ansträngde hon sig hårdare än någonsin. Hon lyckades bli kursetta och efter utexamineringen placerades hon i en känd utredningsgrupp under ledning av Johan Grünwedel. Hon stortrivs, men försöker hålla distans till gruppen. Hon vill inte sluta som de arbetsnarkomaner som tar arbetet med sig hem...

Tycker om Johan Grünwedel

”En duktig ledare och chef, som ser rätt bra ut. Eva märker att han gillar henne och hon vet inte riktigt hur hon ska hantera det. Visserligen är hon intresserad av honom, men en relation på arbetet är mot hennes principer...”

Tycker om Johanna Skogslund

”En medelålders kvinna med mycket erfarenhet, Eva tycker om henne. Det känns skönt att de i alla fall är två kvinnor i gruppen. Samtidigt kan det ibland kännas som Johanna är lite avundsjuk för ... ja vadå, undrar Eva.”

Tycker om Ali ben Amir

”En ung tupp som tror han är bäst i allt, och är han inte det så ställer han ungefär sju miljoner frågor tills öronen blöder på den olycksalige läraren. Men killen är väl ok, han försöker ju i alla fall - fast ödmjuk är han inte...”

Tycker om Uno Qvist

”En äldre man som är himla trevlig. Han verkar se det som sitt livs mål att lära upp Eva och Ali, och det känns bara bra att han bryr sig om dem så mycket. Han verkar dessutom lite pojkaktigt kär i Johanna, och Eva brukar sitta och småle när hon ser hur de gör sig till...”